[2024] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 321: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 348

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

(2024 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5366-5367)

26 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ* ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਮਹਿਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਜੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਟੈਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 – ਧਾਰਾ 22 (1) - ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ - ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ 12% ਵਿਆਜ ਪੀਏ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ - ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਖਤਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

---

* ਲੇਖਕ

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. (ਪਾਰਸ 98, 99, 142)

ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 - ਸ. 22 (1) - ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਧਾਰਾ 22 (1) 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਲਾਅ ਸੀ - ਇਸ ਖਲਾਅ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ 1985 ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਰਾਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਆਦਿ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਕਈ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਹੇਠ ਸੀ - ਇਹ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। [ਪੈਰਾ 101]

ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 - ਧਾਰਾ 22 (1), 16, 17 ਅਤੇ 25 – ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ - ਧਾਰਾ 22 (1) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਆਯੋਜਿਤ: ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਦੂਜਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਈਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ - ਤੀਜਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 63-65, 67, 87, 97)

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ - ਦਾਅਵਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਪੀਏ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ, ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12% ਸਧਾਰਣ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 24% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 24% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ. [ਪਾਰਸ 140-143)

ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਕਿਰਿਆ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਰੋਕਥਾਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ 1985 ਐਕਟ ਅਤੇ 1993 ਐਕਟ, ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਉਸਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਸ 119, 125, 136]

ਵਿਆਜ - ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ - ਸੰਕਲਪ :

ਆਯੋਜਿਤ: ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾਅਵੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੋਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. [ਪਾਰਸ 106, 107]

ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 - ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ - ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ. [ਪਾਰਸ 48-52, 85]

ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 – ਸ. 3 (1) (ਓ) - ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ - ਸੰਕਲਪ. [ਪਾਰਸ 48-50]

ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 – ਸ. 22 (1) – ਵਿਆਖਿਆ - ਸਮਝਾਇਆ. [ਪਾਰਸ 75-84]

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ। [ਪਾਰਸ 111, 112, 113, 114]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਮੇਦੀ ਰਬੜ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕਾਰਬਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [2023] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1026 : 2023 **ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 296 - ਵਿਲੱਖਣ**.

ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਕੌਂਸਲ [2006] ਸਤੰਬਰ 6 ਐਸਸੀਆਰ 189: (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 677; *ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ* [2008] 9 ਐਸਸੀਆਰ 267: (2008) **7 ਐਸਸੀਸੀ 619;** *ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਚਾਵਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼* [2009] 9 ਐਸਸੀਆਰ 463 : **(2009) 7 ਐਸਸੀਸੀ 521**; *ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਪੈਕੇਜਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ* **(2011) 123 ਡੀਆਰਜੇ 249;** *ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ ਡਾਇਮੰਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ,* **2010 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 1786;** *ਸ਼੍ਰੀ ਚਾਮੁੰਡੀ ਮੋਪੇਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਚਰਚ ਆਫ ਸਾਊਥ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੀਐਸਆਈ ਸੀਆਈਐਡ ਸਕੱਤਰੇਤ, ਮਦਰਾਸ* **[1992] 2 ਐਸਸੀਆਰ 999: (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 1;** *ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਵੱਲਭ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ* [1990] 1 ਐਸਸੀਆਰ 966 : **(1990) 2 ਐਸਸੀਸੀ 440;** *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਿਮਟਿਡ* [1993] 1 ਐਸਸੀਆਰ 340 : **(1993) 2 ਐਸਸੀਸੀ 144;** *ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ* [1997] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1026 : **(1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 649;** *ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨਆਰਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ* [2012] 3 ਐਸਸੀਆਰ 388: **(2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 148;** *ਗੋਇਲ ਐਮਜੀ ਗੈਸਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸਬੀਕਿਊ ਸਟੀਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* (2016) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 5100; *ਮੈਸਰਜ਼ ਹਰਿਆਣਾ ਸਟੀਲ ਐਂਡ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ* **(2012) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 2140;** *ਕੁਸੁਮ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ* **(2014) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 4926;** *ਐਫਐਮਆਈ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੋਟਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* **(2012) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 5354 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ; ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਹੈਂਡਬੁੱਕ - **ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985; ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ; ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956; ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951; ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1974; ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ) ਐਕਟ, 1984; ਫੁਤਵਾ ਇਸਲਾਮਪੁਰ ਲਾਈਟਵੇਅ ਲਾਈਨ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1985; ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1984; ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 2003; ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1993; ਬੰਬਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1959; ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951; ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1994; ਸੂਖਮ ਲਘੂ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉੱਦਮ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 2006; ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ]

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ; ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ; ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ; ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ; ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ; ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ; ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ; ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ; ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ; Ejusdem generis; ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ; ਸਕੇਲਡ-ਡਾਊਨ ਮੁੱਲ; ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ; ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ; ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ; ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ; ਦਿਲਚਸਪੀ; ਗਲਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ; ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕਣਾ; ਲਗਾਤਾਰ ਸੱਟ; ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ।

ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਲਵਿਕਾ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚਿਰਾਗ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਸਲਾਰੀਆ, ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਜੋਸ਼ੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੀਪ ਪੇਥੀਨਾ, ਵੈਭਵ ਦਿਵੇਦੀ, ਅੰਕਿਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਅਰਚਨਾ ਪਾਠਕ ਦਵੇ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ
ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫ਼ੈਸਲਾ

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇੰਡੈਕਸ*

ਫੈਕਟ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 2

i. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ.. 4

ii. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ 6

iii. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ 9

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ, ...10

ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ..... 15

D. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 19

i. ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ.ਐਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ 19

ii. ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਲਈ ਮੁੱਦੇ 21

iii. ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ 22

iv. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1: ਕੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੱਕ ਵਧੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? 29

---

* ਐਡ. ਨੋਟਃ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਕਤੀਕਰਨ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

v. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2: ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਡੈਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਕੰਪਾਊਂਡ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਸੀ? 68

ਏ. ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ 68

ਬੀ. ਸਿੱਟਾ 90

ਏ . ਫੈਕਟ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ

1. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੈਪਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ; ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
2. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ।
3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 10.06.2022 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ("ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ") ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 19.09.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 808, 2004 ਦੇ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 913 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੇਡਾਪੱਲੀ ਨੇ 1996 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 37 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।
4. ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਯਾਨੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ ("**ਏਪੀਆਈਡੀਸੀ**") ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਪੌਲੀ ਈਥੀਲੀਨ ("**ਐਚਡੀਪੀਈ**") ਬੈਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।
5. ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ("**ਐਫਸੀਆਈਐਲ**"), ਭਾਵ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ, ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ **("ਪੀਐਸਯੂ")** ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਸਾਇਣ ਅਤੇ ਖਾਦ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

6. ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਚਡੀਪੀਈ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ 1986-87 ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਬੈਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ("**ਐਨਆਈਟੀ**") ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਨ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ 20 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਖਰੀਦ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 5% ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1. <u>ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ</u>

7. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਐਚਡੀਪੀਈ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੁਝ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸਨੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ 42,000 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਸਮਝ 'ਤੇ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8. ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਬੈਗਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਖਰੀਦ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਕੀਮਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮਾੜੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 25,000 ਬੈਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸਕ੍ਰੈਪ ਵਜੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਘਾਟੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 10,31,803.14/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਾਲ 8,27,100.74/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਐਸ. ਨੰ.	ਖ਼ਾਸ ਗੱਲਾਂ	ਖ਼ਾਸ ਗੱਲਾਂ
1.	33,000 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਤਰ 8.75 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਤੋਂ 10.25 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਤੱਕ ਹੈ।	49,500
2.	9,000 ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਤਰ 8.75 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਤੋਂ 9.44 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਹੈ।	6,210
	ਕੁੱਲ (42000 ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵੱਲ)	**ਰੁਪਏ. 55,710.00**
3.	ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਲ	1,63,470.75
4.	ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਵੱਲ	4,89,919.99
5.	ਛਾਪੇ ਗਏ 25,000 ਬੈਗਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜੋ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਵਜੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ @ 50% ਕੀਮਤ.	1,18,000.00
6.	ਛਾਪੇ ਗਏ 25,000 ਬੈਗਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜੋ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਵਜੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ @ 50% ਕੀਮਤ.	1,18,000.00
	ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਗ੍ਰੈਂਡ ਕੁੱਲ	**8,27,100.74**
7.	01.01.1994 ਤੋਂ 21.11.1996 ਤੱਕ 24% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 55,710 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵੱਲ	38,609.32
8.	01.01.1994 ਤੋਂ 21.11.1996 ਤੱਕ 1,63,470.75 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ	1,13,298
9.	15.07.1994 ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ 15.07.1994 ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ	3,45,467
10.	16.07.1994 ਤੋਂ 21.11.1996 ਤੱਕ 3,45,467 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ	3,39,534.69
	ਕੁੱਲ ਵਿਆਜ	**10,31,803.14**
	ਗ੍ਰੈਂਡ ਕੁੱਲ	**18,58,903.88**

i. <u>ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ</u>

10. ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਧੂ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਆਈਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ @ 24% ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 (**"1985 ਐਕਟ"**) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਓ) ਤਹਿਤ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

12. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 10 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ।

ਐਸ. ਨੰ.	***ਮੁੱਦਾ***	***ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ***
1.	*ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ 'ਤੇ 42,000 ਬੈਗ (33,000 + 9,000) ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ*
2.	*ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਬੈਗ ਲੈਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 42,000 ਬੈਗਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 55,710/- ਰੁਪਏ @ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 01.01.1994 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ*
3.	*ਕੀ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1,63,471/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ?*	*ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ*
4.	*ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ 4,89,919.99 ਰੁਪਏ ਕੱਟਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਆਰਡਰ / ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ?*	*ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ*

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1.	*ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?*	*ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ 12□ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।*
2.	*ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 25,000 ਬੈਗ ਛਾਪੇ ਸਨ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ 50□ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 1,18,000/- ਰੁਪਏ @ 12□ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 01.01.1994 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ।*
3.	*ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੇਪਚੂਨ ਪੈਲੀਮਰਜ਼, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਨੇ ਇੱਕ ਬੈਗ ਦੀ ਕੀਮਤ 8.46 ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ*
4.	*ਕੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪੀ.ਓ. ਨੰਬਰ 40893 ਮਿਤੀ 21.04.1994 ਰਾਹੀਂ 33,000 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 8.46 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਗ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ?*	*ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ*
5.	*ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੀ. ਆਈ. ਐੱਫ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੰ. ਪੀ. ਯੂ. ਸੀ./ਸੀ./515/92 ਮਿਤੀ 06.11.1992?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ*
6.	*ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?*	*ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ*

13. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ:

> *ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।*

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ"

14. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

1. *ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*
2. *ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 01.01.1994 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ @ 12□ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ 55,710/- ਰੁਪਏ, 100,848 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1,18,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*
3. *ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ 16.07.1994 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ @ 12□ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 1,72,734/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ*
4. *ਕਿ 4,89,919/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।*
5. *ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 37,169/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।*

iii. <u>ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ</u>

15. ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ 24% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 1993 (**"1993 ਐਕਟ"**)।

16. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ।

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ 1,63,471/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ, 42,000 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 25,000 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ।

18. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

19. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

(ਬੀ) <u>ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ</u>

20. ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਾਲਵਿਕਾ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1985 ਦਾ ਐਕਟ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਜਨਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

21. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।

22. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਆਯਾਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1985 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *<u>ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ</u>* (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 677 ਅਤੇ *<u>ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ</u>* (2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 619 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

23. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ *ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਰਾਈਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼* (2009) 7 ਐਸਸੀਸੀ 521 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

24. ਆਪਣੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ *ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ:

i. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਓ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 06.11.1992 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਸ) 16 ਅਤੇ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ii. ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

iii. ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

25. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸਿਰਫ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੈਣਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਰੈਫਰੈਂਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਪੈਕੇਜਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ*** (2011) 123 ਡੀਆਰਜੇ 249 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ *ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

26. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 55,710 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

27. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 4,89,919.99/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਸੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

28. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12% ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

29. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਫੋਰਮ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

30. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੈਬਨਿਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2013 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ. <u>ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ</u>

31. ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੰਦੀਪ ਪੋਥੀਨਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ।

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (ਏ) (ਆਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (ਏ) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

32. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ***ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼*** (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੈ:

i. ***ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼*** (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 'ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ' ਅਤੇ 'ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ' ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ii. ***ਭੋਰੁਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਲੈਣਦਾਰ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।

33. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ***ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ*** (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਏ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

34. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ("**ਏਏਆਈਐਫਆਰ**") ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

35. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 'ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਅਤੇ 'ਮਾਪਿਤ ਵਸੂਲੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

36. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ *ਭੇਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ***ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ ਡਾਇਮੰਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ*** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ***ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ*** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

37. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ (**ਐਸਬੀਆਈ**) ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫਲੋਰ ਰੇਟ 19% ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 24% ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਫਲੋਰ ਰੇਟ ਤੋਂ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਵੱਧ ਹੈ।

38. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, 31.03.2022 ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2,000/- ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡੀ. <u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ</u>

39. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ("ਬੀਆਈਐਫਆਰ") ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ।

I. <u>ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਫਸੀਆਈਐਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ</u>

40. ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1991-92 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 06.11.1992 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਓ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਨੇ ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ.ਐਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਯੋਜਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 31.03.1992 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

41. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਐਸਬੀਆਈ ਨੂੰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

42. 09.05.2013 ਨੂੰ, ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੈਬਨਿਟ ਕਮੇਟੀ **("ਸੀਸੀਈਏ")** ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਏ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 31.03.2003 ਤੱਕ 10,643/- ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਬਕਾਏ ਦੇ 30% 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

43. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। 20 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:

> *"ਮੈਂ। ਕੰਪਨੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ. ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਓ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਕੇਸ ਨੰਬਰ 515/1992) ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਐਸਆਈਸੀਏ/ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*
>
> *XXX XXX XXX*
>
> *vi. ਬੋਰਡ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ (ਓਏ) ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ।*
>
> iv. *ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।*

44. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ 27.06.2013 ਦੇ ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।

45. ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਸਨ - 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 24% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ।

III <u>ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ</u>

46. ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

i. ਕੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੱਕ ਵਧੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ii. ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਸੀ?

iii. **<u>ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ।</u>**

47. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਅਸੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮਝ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

48. ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਵਾਧੂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਓ) ਇੱਕ 'ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਾਟਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

49. ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੀਆਂ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦੀ, ਕਿਰਤ ਵਿਵਾਦ, ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਹਨ।

50. ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਅਧਾਰਤ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉਦਯੋਗ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋਈ, ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਯੋਗ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਥਿਕਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਈ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਸੀ - ਪਹਿਲਾ, ਅਨੁਕੂਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਕੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ।

51. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 (**"ਆਈਡੀਆਰਏ ਐਕਟ, 1951"**) ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਨ।

ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

52. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹੁੰਚ ਸੀ। ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1974 ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਬਿਮਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਐਕਟ, 1984 ਅਤੇ ਫੁਤਵਾ ਇਸਲਾਮਪੁਰ ਲਾਈਟਵੇਅ ਲਾਈਨ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1985 ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

53. ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1984 ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

54. 1981 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ("**ਆਰਬੀਆਈ**") ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਉਪਚਾਰਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ 1985 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

55. *ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਿੱਲ, 1985 ਦੇ ਨਾਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:*

> *ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਯੋਗ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਰ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।*

ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਿਵਹਾਰਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।

2. ਇਹ ਤਜਰਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੋਕਥਾਮ, ਇਲਾਜ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

3. ਬਿੱਲ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ

(i) ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਕਦ ਘਾਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਚਿਤ ਘਾਟੇ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ

(i) ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਕਦ ਘਾਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਚਿਤ ਘਾਟੇ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ

(iii) ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਘਟਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ;

ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ;

***(iv)** ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਕੀਮਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਾਅ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ;*

***V)** ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਆਦਿ ਹਨ।*

4. ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਬਿੱਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—

22 ਅਗਸਤ, 1985। ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

56. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੋਕਥਾਮ, ਇਲਾਜ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ।

57. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

58. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਮੇਤ ਮੁੱਢਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਕਿ 1985 ਦਾ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ, ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਅਤੇ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

59. ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਇਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ "ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ" ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੨੦ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

60. ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਹੈ।

ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੋਣ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੨੬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32 ਉਹ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 01.12.2016 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

61. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ।

iv. **<u>ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1:</u> ਕੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੱਕ ਵਧੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?**

62. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

22. ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ

(1) ਜੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੁਠ ਬੋਲੇਗੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

63. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹੇਗੀ।

64. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ:

i. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜਾਂ

ii. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜਾਂ

iii. ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਜਾਂ

iv. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

65. ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

i. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ;

ii. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ;

iii. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ;

iv. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ;

v. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ;

vi. ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਰੰਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ।

66. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 01.02.1994 ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 65 ਵਿੱਚ (iv), (v) ਅਤੇ (vi) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

67. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਪਹਿਲਾ, ਪੈਰਾ 64 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 65 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

68. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਢਾਲ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਸ਼੍ਰੀ ਚਾਮੁੰਡੀ ਮੋਪੇਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਚਰਚ ਆਫ ਸਾਊਥ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੀਐਸਆਈ ਸੀਆਈਐਨਓਡੀ ਸਕੱਤਰੇਤ,* ਮਦਰਾਸ ਨੇ (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ:

> *ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 21 ਫਰਵਰੀ 1991 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 7 ਜਨਵਰੀ 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 7 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1991 ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 21 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ 14 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ 6 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। 1991 ਜਦੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1991 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 16 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।*

ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ... "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

69. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੇ 20.04.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 06.11.1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਓ) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 31.03.1993 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

70. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 27.06.2013 ਨੂੰ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਵੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

71. ਇਹ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਸਲ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

72. ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 21.11.1996 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕੋ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ।

73. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ 'ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ ਜੋ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

74. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

75. ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 (1) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ *ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਵੱਲਭ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1990) 2 ਐਸਸੀਸੀ 440 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੰਬਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1959 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:]

> *"5 ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਚਾਇਤ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ?*
>
> *XXX XXX XXX*
>
> *7. ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।*

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹਨ: (1) ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; (2) ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ; ਅਤੇ (3) ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX

10. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

11. ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ / ਬਕਾਏ / ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਾਅ ਬੁਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਪਾਅ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

12. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

76. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਤੇਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਿਮਟਿਡ* ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (1993) 2 ਐਸਸੀਸੀ 144 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

> *10. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 22 (1) 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਓ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [(1955) 2 ਐਸਸੀਆਰ 603, 636 : ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 661 : (1955) 6 ਐਸਟੀਸੀ 446] । ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਦੇ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਸਲਿਮ ਵਕਫ ਬੋਰਡ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ [(1979) 2 ਐਸਸੀਸੀ 468] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।*

ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ (ਪੰਨਾ 479 ਤੇ ਪੈਰਾ 24 ਦੇਖੋ)। ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ' ਸ਼ਬਦ ਜੋ 'ਫਾਂਸੀ' ਅਤੇ 'ਸੰਕਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ' ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੋਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਜੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤੋਂ 19 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

77. *ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ (*ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 22 (1) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ 01.02.1994 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 1996 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 22 (1) ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

78. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਛਤਰੀ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ *ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਇਆ। ਕੋਰੋਮੰਡਲ*

ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ (1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 649 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ *ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

> *"13. 1986 ਦੇ ਐਕਟ 1 ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਤੋਂ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੋਕਥਾਮ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੋਕਥਾਮ, ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ, ਬੈਂਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਸਰਕਾਰ, ਬੈਂਕਾਂ, ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ, ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਬੋਰਡ (ਬੀਆਈਐਫਆਰ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ / ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਦਮਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ।*

ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਦਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਪਰ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚੋਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਆਦਿ, ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸ਼ੁਦਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

14. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਵੱਲਭ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ((1990) 2 ਐਸਸੀਸੀ 440] ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਿਮਟਿਡ [(1993) 2 ਐਸਸੀਸੀ 144] ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ "ਮਨਜ਼ੂਰ ਸ਼ੁਦਾ ਸਕੀਮ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਕਸ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਿਮਾਰ ਯੂਨਿਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

79. *ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ *ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"9. ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ "ਸੁਸਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

21-11-1997 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

XXX XXX XXX

18. ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਇਨਾਮ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

19. ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXX XXX XXX

22. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਟੀਓ ਬਨਾਮ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ [(1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 649] 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਕਸ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ

1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ "... ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

80. ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ***ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਨਾਲ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

81. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੈਫਰਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

7. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹੀ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੂੰ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਏ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ।

XXX XXX XXX

10. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 27 12-2001 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 17-12-2002 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [(2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 619] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1956, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 635, ਪੈਰਾ 31-33)

> *31. ਐਸਆਈਸੀਏ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉੱਚ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।*
>
> *32. ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।*
>
> *33. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ*

ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ।

12. ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਵਾਨ (ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 340) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 342, ਪੈਰਾ 6)

> *"6. ... ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨੁਕਸ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ, ਜਾਂ ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।*

(ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਹਾਈਡਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ [(2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ 350: (2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਐਲ ਅਤੇ ਐਸ) 940] , ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 361, ਪੈਰਾ 26.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

82. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨਆਰਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 148 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

23. ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਐਸਆਈਸੀਏ 1995 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.ਏ. 1985 ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨਗੀਆਂ।

XXX XXX XXX

30. ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ. ਕੇਸ [(2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 677 : ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 3252] ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਿਰ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੁਸਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXX XXX XXX

48. ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਧਿਆਇ ਤੀਜਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.ਏ. 1985 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਭਾਵ ਏ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

XXX XXX XXX

54. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਏਗਾ

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

55. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗੇ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਾਮਲੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ।

XXX XXX XXX

58. ਧਾਰਾ 22 ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਧਾਰਾ 22 (1) ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮੇਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗੀ।

XXX XXX XXX

61. ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਵੈ-ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ। ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ

ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਦੇਸ਼ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਾਇਵਰਟ, ਬਰਬਾਦ, ਲਿਜਾਇਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

XXX XXX XXX

69. ਧਾਰਾ 22, 22-ਏ, 26 ਅਤੇ 32 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

XXX XXX XXX

78. ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਰਵਾਈ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਨ।

79. "ਵਰਗਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. "ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਹੈ. ਇਹ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸੇ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਬਾਰਾ, ਇਰਾਦਾ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ / ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

80. ਐਸਆਈਸੀਏ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

83. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਛਤਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

84. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਛਤਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਹੈ।

85. 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

86. ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਢਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਫਲ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਤਾ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਸੀ।

87. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਸਾਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਸ਼ਰਤ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੀਜੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

88. ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ **ਗੋਇਲ ਐਮਜੀ ਗੈਸਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸਬੀਕਿਊ ਸਟੀਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ 2016 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 5100 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ:

> *25. ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਚਿਤ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ; a) ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ*

ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

26. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

27. ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 80 ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲਾ" ਅਤੇ "ਦੂਜਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ/ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 22 (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦਾ "ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

89. ***ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੋਵੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

5. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਭਾਗ VIA ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ"।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਭਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ, ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਣਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਐਕਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ 1.2.1994 ਤੋਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ - "ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਹੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਐਸਆਈਸੀਏ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ

ਰਕਮ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਦੁਆਰਾ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਇਕੋ ਇਕ ਪੱਖਪਾਤ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੀਸਾਂ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕਰਨਾ. ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਦੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਤੁਲਨ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਗਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

7. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ (1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 649 ਵਿੱਚ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਬਕਾਏ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਵੱਲਭ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ, (1990) 2 ਐਸਸੀਸੀ 440 ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਆਫ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਿਮਟਿਡ, (1993) 2 ਐਸਸੀਸੀ 144 ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ।

8. ਸਿਰਮੋਰ ਸੁਡਬਰਗ ਆਟੋ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ, [1998] 91 ਕੰਪ. ਕੈਸ. 727 ਵਿੱਚ, ਆਰ.ਸੀ. ਲਾਹੋਟੀ, ਜੇ., ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸਨ, ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟੈਲਿਸ ਫਾਰਮਾ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਲਿਮਟਿਡ, [2002] 108 ਕੰਪ ਕੈਸ 237 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਬਗਯਾਰ ਇੰਕ ਕੇਮ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੇਫ ਪੈਕ ਪੈਲੀਮਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, [1998] 93 ਕਾਮ ਕੈਸ 407 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ"

9. ਜਸਟਿਸ ਲਾਹੋਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਫੋਰਟ ਵਿਲੀਅਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਬੈਟ੍ਰੇਨ ਲਿਮਟਿਡ, [2002] 108 ਕੰਪ ਕੈਸ 176 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਕੰਦਕਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਨੇ ਸੀਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰ ਬੇਸਿਨ, 82 (1999) ਡੀਐਲਟੀ 343: 1999 (51) ਡੀਆਰਜੇ 535 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਖੌਤੀ ਐਸਆਈਸੀਏ ਬਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਟੀਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰੀਸਟ੍ਰੈਸਡ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ, [1991] 72 ਕੰਪ ਕੈਸ 277 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਹੇਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ। ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, [1979] 118 ਆਈਟੀਆਰ 57 (ਐਸਸੀ) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਰੋਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

90. ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ **ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ** (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"21. ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਸੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੀਮਾਰ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

91. ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਵ ਮਾਈ ***ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** ਨੇ 2013 ਵਿੱਚ ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 1766 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 1985 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ***ਲਿਮਟਿਡ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਲਵ ਮਾਈ ***ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ*** (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ***ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ*** (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ***ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 21,74,490.88 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਕੋਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਡੀਆਰਐਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 3,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਘੱਟ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਡੀਆਰਐਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

93. ***ਮੈਸਰਜ਼ ਹਰਿਆਣਾ ਸਟੀਲ ਐਂਡ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2012)*** ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 2140 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਲੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ

"11. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ (1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 649 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਬਕਾਏ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

XXX XXX XXX

14. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਏ.ਏ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

94. ***ਕੁਸੁਮ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ*** ਨੇ 2014 ਵਿੱਚ ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 4926 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ *ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"3. ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਸੀਪੀਸੀ) ਦੇ ਆਰਡਰ 38 ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

95. *ਐਫਐਮਆਈ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੋਟਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ*

(2012) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 5354 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ***ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"6. ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਰਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:ਯੂਨੀਵਰਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

(i)ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ।

(ii) ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਰਿਕਵਰੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

(iii) ਸਿਰਫ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

7. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਲਤੀ ਹੈ।

(i) ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਰਾਈਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (2009) 7 ਐਸਸੀਸੀ 521;

(ii) *ਟਾਟਾ ਡੇਵੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (1997) 6 ਐਸਸੀਸੀ 669;*

(iii) *ਡਾ. ਬੀ.ਕੇ. ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਮੋਰਗਨ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਐਂਡ ਕ੍ਰੈਡਿਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਮੋਰਗਨ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਐਂਡ ਕ੍ਰੈਡਿਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਬੀ.ਕੇ. ਮੋਦੀ ਮਨੂ / ਡੀ.ਈ./2779/2012*

8.ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਫਾਂਸੀ' ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ', ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ.

10. ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਜਾਂ ਖਤਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੂਟ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਸੂਟ ਹੈ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਆਰਡਰ 37 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅੰਤਰਿਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤਮ, ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2/ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

96. ***ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪਰਸੈਪਟ ਐਡਵਰਟਾਈਜ਼ਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ*** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 6417 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"8. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਕਿ ਉਹ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਕੇਤ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੈਨੇਰਿਸ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਰਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਲਸਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਹੁਣ ਡਾ ਰਬੜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

97. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ -

i. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ii. ਦੂਜਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 65 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

iii. ਤੀਜਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਚਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

98. ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ (i) ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੋੜ (ii) ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ. ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਖਤਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਕਾਏ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

99. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. *ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਐਕਟ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ / ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

100. ਅਸੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ' ਜਾਂ 'ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸ਼ਾਸਨ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ: (i) ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ, (ii) ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, (iii) ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ (iv) ਉਪਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਿਯਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ।

101. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਦਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਲਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਖਲਾਅ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ 1985 ਦਾ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਆਦਿ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਕਈ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸ਼ਰਨ ਹੇਠ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ।

102. ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ *ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ* (ਸੁਪਰਾ), *ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ *ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

103. *ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ *ਰਹੇਜਾ ਯੂਨੀਵਰਸਲ (*ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ *ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ *ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। *ਭੋਰੂਕਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼* (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"10. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 27 12-2001 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 17-12-2002 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*
>
> *11. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [(2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 619] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸਆਈਸੀਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1956, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 635, ਪੈਰਾ 31-33)*
>
> > *31. ਐਸਆਈਸੀਏ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉੱਚ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।*
> >
> > *32. ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ*

ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਡੋਮੇਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

33. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ।

12. ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਵਾਨ (ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 340) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 342, ਪੈਰਾ 6)

"6. ... ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨੁਕਸ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ, ਜਾਂ ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਹਾਈਡਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ [(2008) 2 ਐਸਸੀਸੀ 350: (2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਐਲ ਅਤੇਐਸ) 940], ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 361, ਪੈਰਾ 26.)"

104. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ 26 ਸੀ ਨਾ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 22 ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿੱਥੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਉਕਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਦਾ।

V. <u>ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2: ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਡੈਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਕੰਪਾਊਂਡ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਸੀ?</u>

105. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਏ. ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ

106. ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ***ਵਿੱਚ ਆਲੋਕ ਸ਼ੰਕਰ ਪਾਂਡੇ ਬਨਾਮ ਆਲੋਕ ਸ਼ੰਕਰ ਪਾਂਡੇ*** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, 2007 ਏਆਈਆਰ (ਐਸਸੀ) 1198 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਉੱਤੇ ਆਮ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਏ ਨੂੰ ਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਅੱਜ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ। ਜੇਕਰ ਏ ਨੇ ਉਹ ਰਕਮ ਬੀ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਬੀ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਕਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਏ ਨੇ ਉਹ ਰਕਮ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਕਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਏ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੂੱਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*

107. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾਅਵੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੋਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.

108. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਸੀ, ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ @ 24% ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12% ਸਧਾਰਣ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ।

109. ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24% ਵਿਆਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਵਰਗੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

110. ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1993-1994 ਲਈ ਐਸਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫਲੋਰ ਰੇਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 19% ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਭਾਰਤੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰਣੀ 74 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

111. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਸਲੇ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਲਈ ਅਸੀਂ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1992 ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ 23.09.1992 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, 1993 ਦਾ ਐਕਟ 02.04.1993 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 23.09.1992 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੂਖਮ, ਲਘੂ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉੱਦਮ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 2006 ("**ਐਮਐਸਐਮਈਡੀ ਐਕਟ, 2006**") ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> *ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਸਦ 'ਚ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਨੀਤੀਗਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।*
>
> *2. ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਫੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ*

ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਗੇ।

3. ਇਸ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1992 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

4. ਇਹ ਬਿੱਲ ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

112. ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੇਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"(ਬੀ) "ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪਲਾਇਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ;

ਵਿਆਖਿਆ।—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ,

(i) "ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ,

(ਏ) ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਪਲਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ii) "ਡੀਮਡ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ਸੀ) "ਖਰੀਦਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਪਲਾਇਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

XXX XXX XXX

(ਚ) "ਸਪਲਾਇਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਥਾਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

(i) ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ;

(ii) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ।

113. 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3, 4 ਅਤੇ 5, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

*"**3. ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ** - ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪਲਾਇਰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ*

ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

4. ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ - *ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਫਲੋਰ ਰੇਟ ਤੋਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਵੱਧ ਹੈ।*

ਵਿਆਖਿਆ: ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਉਧਾਰ ਲਈ ਫਲੋਰ ਰੇਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ 10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੀਮਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕਾਂ (ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਨਾ ਹੋਣ) ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਧਾਰ ਦਰਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ।

5. ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ - *ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ (ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।*

114. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

115. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 24% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਫਸੀਆਈਐਲ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

116. ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1985 ਦਾ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕਦਮ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ, ਪੇਸ਼ਗੀ, ਰਾਹਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

117. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੀਸੀਈਏ ਦੁਆਰਾ 09.05.2013 ਨੂੰ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਨ। ਰਸਾਇਣ ਅਤੇ ਖਾਦ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ F.No ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 18055/13/2012-ਐਫਸੀਏ-1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "09 ਮਈ, 2013 ਨੂੰ ਸੀਸੀਈਏ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰ", ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 31.03.2003 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ 30% 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

118. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ।

119. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

120. ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜੋ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (2) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

121. 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> ***6. ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ***
>
> *(1) ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪਲਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।*
>
> *(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਂ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (1996 ਦਾ 26) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਉਸ ਐਕਟ ਬਾਰੇ।*

122. ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਧਾਰਾ 6 ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਕ ਸਪਲਾਇਰ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਕੌਂਸਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ 1998 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ. ਦੂਜਾ, ਫਿਰ ਵੀ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (2) ਸਿਰਫ ਸਪਲਾਇਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

123. ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ, ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਗੀਆਂ

124. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 19.09.2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਜਾਂ ਏਏਆਈਐਫਆਰ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

125. ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ, ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ *ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> *13. 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।*
>
> *14. ਇਸ ਲਈ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।*

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

126. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਟੌਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਧਦਾ ਰਹੇਗਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।

ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

127. ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

128. ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਵੀਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਈ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

129. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਮੋਦੀ ਰਬੜ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕਾਰਬਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 2023 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

> *40. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ:-*
>
> *ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਵੱਲੋਂ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।*
>
> *XXX XXX XXX*
>
> *49.ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕਿ ਉੱਥੇ*

ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22ਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੇਵਕਤੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

XXX XXX XXX

53. ਐਸਆਈਸੀਏ, 1985 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

XXX XXX XXX

56.ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 (ਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ, ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸੰਸਥਾ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਏਜੰਸੀ ਵਜੋਂ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 1ਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 19 ਹੈ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀ/ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ / ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, 1985 ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੁਝ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

xxx xxx xxx

59. ਜੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕਾਰਬਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਐਸਆਈਸੀਏ, 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ/ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਸਆਈਸੀਏ, 1985 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

xxx xxx xxx

61. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੁਝ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ / ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

62. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ, ਕੰਪਨੀ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ / ਘਟਾਉਣ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਚੀ ਹੈ। ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੈ।

63. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ. ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਕੰਪਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਸਆਈਸੀਏ, 1985 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

64. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰਾਂ/ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

65. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕਾਰਬਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਘਟਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ, 1985 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

130. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਵੀਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਘਟਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੋਦੀ ਰਬੜ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

131. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ।

132. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੋਦੀ ਰਬੜ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਟੇ ਹੋਏ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੰਗੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

133. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 2 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ***ਲਵ ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ*** (2014) 13 ਐਸਸੀਸੀ 375 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਮਐਸਐਮਈਡੀ ਐਕਟ, 2006 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

ਐੱਮਐੱਸਐੱਮਈਡੀ ਐਕਟ, 2006	**1993 ਦਾ ਐਕਟ**
"19. ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ) ਉਸ ਕੋਲ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ। ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।	**"7. ਅਪੀਲ –** ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ) ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ।

134. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਐਮਐਸਐਮਈਡੀ ਐਕਟ, 2006 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ, ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਐਮਐਸਐਮਈਡੀ ਐਕਟ, 2006 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 75% ਕਟੌਤੀ / ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।

135. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

> *"9. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਦੇ 12-5-2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 22-12-2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ ਨ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।*
>
> *10. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ 1985 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ।*
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

136. ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

137. 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਲਿਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ***ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕਸਤੂਰੀ ਲਾਲ*** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ (1977) 1 ਐਸਸੀਸੀ 750 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

> *"ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਉਤੇਜਕ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

138. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ***ਜੈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

> *31. ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਰਹੇਗੀ।*

139. ਅਸੀਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ***ਮੈਟਾਫਿਲਮਸ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੀਟੀ) (ਐਡੀਸ਼ਨ), ਅਮਿੰਦਾਕਰਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਰਕਲ, ਚੇਨਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*** ਵਿੱਚ (2022) 96 ਜੀਐਸਟੀਆਰ 272 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਤਰਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

> *"27. ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।*

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

28. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਡੀ-ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ 20 ਮਾਰਚ 2013 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਨੂੰ ਹੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

29. ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ 2003 ਤੋਂ 2013 ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਸਆਈਸੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ।

30. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 5 ਅਗਸਤ, 2014 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਕਈ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਮਈ, 2006 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 2013.

31. ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਤਾਰੀਖ 6 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

6 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਤੋਂ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

140. ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

141. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐਫਸੀਆਈਐਲ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 06.11.1992 ਅਤੇ 27.06.2013 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬੀ. ਸਿੱਟਾ

142. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

I. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

II. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ 24٪ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

143. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ 24% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ।

144. ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਰਕਮ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੋਂ 4 ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ 36% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

145. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

146. ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:
ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrol. No. P/956/2016